

521

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1997 r.

w sprawie zasad i trybu udzielania odszkodowań za straty spowodowane skierowaniem wód zalewowych w inny obszar w związku z zagrożeniem powodzią.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o stosowaniu szczególnych rozwiązań w związku z likwidacją skutków powodzi, która miała miejsce w lipcu 1997 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 491), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady i tryb udzielania odszkodowań osobom, które poniosły straty w wyniku decyzji o skierowaniu wód zalewowych w inny obszar dla ratowania szczególnie ważnych obszarów zagrożonych powodzią w lipcu 1997 r.

§ 2. Przez osoby, które poniosły straty w rozumieniu rozporządzenia, zwane dalej osobami poszkodowanymi, rozumie się osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne jednostki nie posiadające osobowości prawnej, które w wyniku decyzji wymienionej w § 1 doznały strat.

§ 3. 1. Przy ustalaniu wysokości strat bierze się pod uwagę w szczególności:

- 1) wartość utraconych plonów i zwierząt gospodarskich,
- 2) koszty rekultywacji gruntów lub przywrócenia ich do stanu poprzedniego,
- 3) wartość kosztorysową remontu lub odbudowy budynków, budowli, urządzeń oraz lokali,
- 4) wartość kosztów naprawy uszkodzonych pojazdów, maszyn, sprzętu i innych ruchomości,
- 5) wartość utraconych lub uszkodzonych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych.

2. W razie utraty rzeczy ruchomych lub braku możliwości naprawy, ich wartość rynkową ustala się z uwzględnieniem stopnia zużycia.

3. Wysokość odszkodowania ustala się z uwzględnieniem należnego osobie poszkodowanej świadczenia z tytułu ubezpieczenia.

§ 4. 1. Postępowanie wszczyna się na wniosek osoby poszkodowanej. W razie dłuższej nieobecności osoby poszkodowanej, postępowanie może być wszczęte z urzędu.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) zaświadczenie organu gminy, właściwej ze względu na miejsce powstania strat, stwierdzające okoliczności, o których mowa w § 1,
- 2) szacunkowe wyliczenie strat,

3) dowody określające status osoby poszkodowanej (właściciel, użytkownik, dzierżawca, najemca lub posiadacz pod innym tytułem prawnym).

§ 5. 1. Szacowanie strat poprzedza się dokonaniem oględzin, które należy przeprowadzić niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie czternastu dni od daty zgłoszenia wniosku o odszkodowanie lub wszczęcia postępowania z urzędu.

2. Oględzin oraz oszacowania strat dokonuje komisja powołana przez kierownika rejonowego urzędu rządowej administracji ogólnej, właściwego ze względu na miejsce powstania strat, zwanego dalej kierownikiem urzędu rejonowego.

3. W skład komisji wchodzi w szczególności rzeczoznawcy majątkowi i przedstawiciel gminy, na której terenie powstały straty.

§ 6. 1. O terminie oględzin i szacowania strat powiadamia się osobę poszkodowaną lub inną osobę upoważnioną do działania w jej imieniu, zwaną dalej osobą upoważnioną.

2. Nieobecność osoby poszkodowanej lub osoby upoważnionej nie wstrzymuje dokonania oględzin i oszacowania strat.

3. Z oględzin oraz oszacowania strat sporządza się protokół, który podpisują: przewodniczący komisji i osoba poszkodowana lub osoba przez nią upoważniona.

§ 7. 1. Komisja powinna dążyć do polubownego ustalenia wysokości odszkodowania. W takim przypadku ugodę zawiera poszkodowany z kierownikiem urzędu rejonowego. Do ugody stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

2. W razie braku ugody, o której mowa w ust. 1, decyzję o przyznaniu i wysokości odszkodowania wydaje kierownik urzędu rejonowego na podstawie ustaleń komisji, w oparciu o zasady określone w przepisach Kodeksu cywilnego o odszkodowaniu.

§ 8. 1. Od decyzji kierownika urzędu rejonowego osobie poszkodowanej lub osobie upoważnionej służy prawo wniesienia odwołania do sądu rejonowego, właściwego ze względu na miejsce powstania strat, w terminie czternastu dni od doręczenia decyzji. Odwołanie składa się w urzędzie, który wydał decyzję.

2. Kierownik urzędu rejonowego przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu re-

jonowego, chyba że wydał nową decyzję uwzględniającą w całości odwołanie.

3. Sąd rejonowy rozpoznaje odwołanie w trybie postępowania procesowego. Od wyroku sądu przysługuje apelacja.

§ 9. 1. Wypłaty odszkodowania dokonuje kierownik urzędu rejonowego niezwłocznie po zawarciu ugody, a gdy do jej zawarcia nie doszło — po wydaniu decyzji.

2. W razie wniesienia odwołania do sądu rejonowego, osobie poszkodowanej wypłaca się odszkodowanie w wysokości ustalonej w zaskarżonej decyzji. Wypłata pozostałej części odszkodowania, jeżeli zostanie ono podwyższone, następuje po prawomocnym rozstrzygnięciu sprawy przez sąd.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

522

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1997 r.

w sprawie szczegółowych zasad i trybu udzielania dotacji, pożyczek i kredytów ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego na usuwanie skutków powodzi w 1997 r. oraz zasad spłaty pożyczek i kredytów.

Na podstawie art. 21a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775 oraz z 1997 r. Nr 80, poz. 507) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb udzielania ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego, zwanego dalej „Funduszem”, pomocy w formie dotacji, pożyczek i kredytów, przeznaczonych na remonty i odbudowę lokali mieszkalnych i budynków mieszkalnych oraz obiektów towarzyszącej infrastruktury komunalnej, uszkodzonych lub zniszczonych w wyniku powodzi w 1997 r.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona osobom fizycznym i prawnym, będącym właścicielami lokali mieszkalnych, budynków mieszkalnych oraz obiektów towarzyszącej infrastruktury komunalnej.

3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) remoncie — należy przez to rozumieć wykonanie w istniejącym lokalu mieszkalnym, budynku mieszkalnym lub w obiekcie infrastruktury komunalnej robót budowlanych, polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów innych niż użyte pierwotnie,
- 2) odbudowie — należy przez to rozumieć odtworzenie budynku mieszkalnego lub obiektu infrastruktury komunalnej w całości lub w części, w miejscu

i o wymiarach budynku lub obiektu odtwarzanego, jeżeli odtworzeniu podlegają ich elementy konstrukcyjne,

- 3) obiekcie infrastruktury komunalnej — należy przez to rozumieć towarzyszące budynkom mieszkalnym obiekty wodociągowe, kanalizacyjne, ciepłownicze i gazowe lub przyłącza techniczne do budynków,
- 4) zaświadczeniu — należy przez to rozumieć zaświadczenie, o którym mowa w art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o szczególnych zasadach postępowania administracyjnego i sądowego w związku z usuwaniem skutków powodzi z lipca 1997 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 494).

§ 2. 1. Udzielenie pomocy, o której mowa w § 1 ust. 1, następuje na wniosek właściciela lokalu mieszkalnego, budynku mieszkalnego lub obiektu infrastruktury komunalnej, złożony, w terminie do dnia 31 grudnia 1997 r., w Banku Gospodarstwa Krajowego albo we wskazanym przez ten Bank oddziale innego banku, zwanym dalej „Bankiem”.

2. Pomoc, o której mowa w § 1 ust. 1, może być udzielona, z zastrzeżeniem ust. 3, do wysokości nie przekraczającej różnicy między wartością kosztorysową remontu lub odbudowy a kwotą odszkodowania z tytułu ubezpieczenia majątkowego.

3. Jeżeli wartość kosztorysowa remontu lub odbudowy budynku mieszkalnego przekracza iloczyn powierzchni użytkowej budynku i ostatnio ustalonego przez wojewodę wskaźnika przeliczeniowego 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 86, poz. 433 i Nr 133, poz.